

Prof. Juri Oganessian urodził się 12 kwietnia 1933 r. w Rostowie nad Donem. Dzieciństwo i młodość spędził w Erewaniu. W 1956 r. ukończył Moskiewski Instytut Inżynierjno-Fizyczny i w tym samym roku rozpoczął pracę w Instytucie Energii Atomowej w Moskwie. Od 1958 r. jest pracownikiem Zjednoczonego Instytutu Badań Jądrowych w Dubnej koło Moskwy.

Prof. Oganessian jest jednym z najbardziej znanych fizyków jądrowych na świecie. Zainteresowania naukowe Profesora koncentrują się wokół syntezy i badania właściwości nowych pierwiastków, badania mechanizmu reakcji jądrowych oraz procesu rozszczepienia jąder atomowych, reakcji i właściwości jąder dalekich od stabilności, fizyki i techniki akceleratorów ciężkich jonów. Jest autorem i współautorem ponad 550 publikacji, które dotyczą odkryć naukowych, nowatorskich idei w eksperymentalnej fizyce jądrowej i jej zastosowaniach. Prace te były cytowane 14.640 razy. Prof. Oganessian posiada bardzo wysoki indeks cytowań Hircha $h=61$.

Prof. Oganessian jest współautorem odkrycia siedmiu pierwiastków chemicznych: (104) rutherford, (105) dubn, (106) seaborg, (107) bohr, (114) flerow, (115) moskow, (117) tenesyn. Ostatni pierwiastek o liczbie atomowej 118 został odkryty w 2002 r. przez zespół rosyjskich i amerykańskich naukowców w Zjednoczonym Instytucie Badań Jądrowych w Dubnej. Pierwiastek niewystępujący naturalnie na Ziemi, z grupy [transaktynowców](#). Jego odkrycie zostało zatwierdzone przez międzynarodowe Unie Chemii Czystej i Stosowanej ([IUPAC](#)) oraz Fizyki ([IUPAP](#)) w 2015 r. Unia Chemii Czystej i Stosowanej odpowiedzialna za nazwy pierwiastków chemicznych w roku 2016 nadała mu nazwę *oganesson*.

Nazwa ta honoruje prof. Oganessiana, który odegrał wiodącą rolę w wyżej wymienionym odkryciu i kierował zespołem dokonującym syntezy pierwiastka. Był to drugi (po Seaborgu) przypadek nazwania pierwiastka na cześć osoby żyjącej.

Członek zwyczajny Rosyjskiej Akademii Nauk, członek zagraniczny: Armeńskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, Serbskiej Akademii Nauk, członek honorowy Rumuńskiej Akademii Nauk i Królewskiego Towarzystwa Chemicznego w Wielkiej Brytanii. Członek Amerykańskiego Towarzystwa Naukowego oraz Kolegium Św. Katarzyny (Cambridge).

Doktor honoris causa: Uniwersytetu Goethego we Frankfurcie (Niemcy), Uniwersytetu w Mesynie (Włochy), Moskiewskiego Uniwersytetu Fizyki Inżynierijnej (Rosja), Rosyjskiego Uniwersytetu Technologii Chemicznych im. Mendelejewa, Państwowego Uniwersytetu w Erewaniu (Armenia). Otrzymał szereg nagród, w tym: Nagrodę Państwową Federacji Rosyjskiej, Nagrodę Aleksandra von Humboldta, Nagrodę Europejskiego Towarzystwa Fizycznego im. Lise Meitner.

W dniu 26 maja 2021 r. Senat Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie postanowił nadać prof. Oganessianowi tytuł doktora honoris causa za wybitne osiągnięcia naukowe prowadzące do odkrycia nowych superciężkich pierwiastków chemicznych i ich izotopów, oraz za owocną współpracę z pracownikami Instytutu Fizyki UMCS, trwającą od 1974 r.